

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4325/2020
28.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Јелице Бојанић Керкез и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Савић, адвокат из ..., против туженог ЈП ЕПС Београд, Огранак ТЕНТ Обреновац, чији је пуномоћник Александар Будалић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2610/19 од 04.06.2020. године, на седници одржаној 28.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2610/19 од 04.06.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2610/19 од 04.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда Лазаревцу П 664/17 од 30.01.2019. године, ставом првим изреке, није дозвољено субјективно преиначење тужбе. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужилац по основу градње власник сазиданих помоћних објеката који се налазе на кп.бр. .. и делу кп.бр. ..., уписаних у лн бр. .. КО ..., објеката и покретних ствари, све ближе одређено и наведено овим ставом изреке, као и биљних култура на истим непокретностима, ближе одређених овим ставом изреке, па је обавезан тужени да исто призна и трпи. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 62.600,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2610/19 од 04.06.2020. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени

Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом, одлучено је о утврђењу права својине на помоћним објектима по основу градње и покретним стварима и биљним културама, којом је утврђено да је тужбени захтев основан. О овом праву тужиоца, судови су одлучили уз примену одговарајућих одредби материјалног права, а ревизијом се неосновано указује на другачију одлуку Апелационог суда, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из ког разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за утврђење је поднета 06.12.2017. године, вредност предмета спора означена у тужби је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић